

Mürekkebi ziyan etmemek için kendine işkence eden adam. Yolumun bir yerde seninle kesişeceğini biliyordum. Bana o zamana kadar hiç görmediğim şekilde baktığını düşündüğümde hayatım yeni ay gibi karanlık yüzüne döndü.

İki manada. Bu o zamana dek karşılaştığım en güzel şeydi. İkincisi ise, kaybettiğimi anladığımda her şeyin nasıl da karanlık olduğunu anladım.

Bu yazdıklarımı anlamak için yıllar yılı hayatını bir kadına veren ama onların bir saniyesini işgal edememiş birileri lazım.

Bahçede oturup, insanların bana söyledikleri sözleri düşünerek veya nasıl olduklarından başka bir yere kaymadan giderek, hakim olan ruhumu kutsadım.

Benim bildiğim, insanların bildiği.

Benim bilmediğim, insanların bilmediği.

İkimizin bildiği, ikimizin bilmediği.

Bu manasız çekişmelerin bizi nereye götüreceğini, hangi yoldan buraya ulaşacağımızı bilmiyordum. Rölantide, yokuş aşağı, manzarayı seyrederek giden ve sonunda beklenmeyen bir uçurumdan denize yuvarlanan araba.

İki gelişin ve iki gidişin rabbine sormak isterdim: Hangi kelimelerin bana nasıl derman sunduğunu bilmiyorum. Bana gideceğim bir yol vermen gerek. Yazmak için değil, üzerinde yürümek ve yıldızların önünü bulutlar kapadığında yakıp aydınlanmak için kelimeler.

Bu *işin* altından kalkamayacağımı düşünüyordun.

Sonunda bana, kimselerin olmadığı bir yerde, bir kavganın sonunda *zaten evlendiğimizde pek de sevdiğimi söyleyemem* dedikten sonra ki bunu muhtemelen *intikam* hevesiyle yaptın, güya beni tırmalamış ve o vakit senin canın sıkkan hangi sözümse, benden bunun karşılığını almış olacaktın, ama olmadı. Daha doğrusu beklediğinden fazlası oldu. Suçluluk hissetmem mi gerekiyordu, bilmiyorum ama nihayetinde beni sana bağlamadı, uçurumdan aşağıya attı.

Sonunda beni bu hayata mahkum edemeyeceğini, güvenmediğim biriyle yıllar yılı aynı evi ve aynı hayatı paylaşmamın, artık hangisi doğruysa, sevmeyerek evlendiğin mi, yoksa bunu söyleyerek bana eziyet etmeyi düşünmen mi, hangisi doğruysa da, bu ikisinin de seni *ocak dışı* edeceğini farkettim. Benim derdim, senden intikam almak değildi.

Ben bir şeyleri yıkmıyorum. yıkan hiçbir zaman ben olmadım, bunlar sadece tadilat. Benim hikayem bir tadilat hikayesidir, ne sıfırdan yapar, ne sıfıra yakarım.

Kelimeler sonsuz kelimeler. Derdimin aşık kelimeleri. Beynimin kelimeleri. Ruhumun kelimeleri. Değişik kelimeler.